

Á CONSELLERÍA DO MEDIO RURAL

XUNTA DE GALICIA

Dirección Xeral de Defensa do Monte / Secretaría Xeral Técnica

Santiago de Compostela

EMENDAS E ACHEGAS AO ARTICULADO DO ANTEPROXECTO DE LEI DE LOITA CONTRA OS INCENDIOS FORESTAIS DE GALICIA

Documento de propostas e emendas elaboradas a partir das achegas da Organización Galega de Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (ORGACMM)

D./Dña. **Generosa Gey Piñeiro**, actuando no nome e representación da **Organización Galega de Comunidade de Montes Veciñais en man Común** con NIF **V36852960**, e con domicilio a efectos de notificacións en **Estrada Xeral de Valadares, 233, 1º andar, 36314 Vigo, Pontevedra**, ante esa Consellería comparece e, como mellor en Dereito proceda, EXPÓN:

I. CLÁUSULA DE RESERVA EXPRESA DE DEREITOS (PRESENTACIÓN AD CAUTELAM)

A presente táboa de emendas e achegas ao articulado do Anteproxecto de Lei formúlase con carácter estritamente AD CAUTELAM e ao único obxecto de evitar a indefensión da Organización Galega de Comunidades de Montes en Man Común(ORGACMM) e das Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (CMVMC). A súa presentación non supón renuncia de dereitos nin convalida, emenda ou avala en ningún modo os vicios de procedemento administrativo seguidos na elaboración do Anteproxecto de lei de loita contra os incendios forestais de Galicia, ratificándose esta parte integramente na solicitude de retroacción das actuacións por omisión do trámite preceptivo e obrigatorio de información pública no Diario Oficial de Galicia (DOG) e falla de ditame formal votado no Consello Forestal de Galicia, conforme ao disposto na Lei 16/2010 e na Lei 39/2015.

II. EXPOSICIÓN DE MOTIVOS E FUNDAMENTOS DE ALEGACIÓN

O presente escrito de alegacións e emendas ao “Anteproxecto de Lei de loita contra os incendios forestais de Galicia” fundaméntase na necesidade de corrixir un modelo normativo que incorre nunha grave incoherencia xurídica e nun desequilibrio territorial. O Anteproxecto clasifica as medidas e faixas de protección como infraestruturas públicas de utilidade pública e protección civil, pero despraza a totalidade do seu custo e execución sobre as persoas propietarias e sobre as Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (CMVMC), baixo a ameaza de sancións, execucións subsidiarias ou mesmo a expropiación do terreo. Ademais, o anteproxecto de lei ten un carácter extremadamente punitivo en lugar de centrarse na busca de solucións a un problema estrutural e recorrente como os lumes do territorio.

Esta fundamentación xeral sostense sobre os seguintes alicerces xurídicos fundamentais, que son desenvolvidos monograficamente nos apartados correspondentes deste escrito:

PRIMEIRA.— Incoherencia na atribución de custos das faixas de protección como infraestruturas de interese público (Artigos 4.n, 20 e 39.2). (Desenvolvida no Bloque IV e na táboa do apartado VI)

A Exposición de Motivos II identifica o abandono do rural e a perda de actividade tradicional como as causas estruturais do incremento de combustible e dos grandes lumes do territorio. Sen embargo, o articulado esixe ás CMVMC a limpeza de faixas de seguranza en contornos de núcleos ou edificacións deshabitadas e abandonadas sen habitabilidade efectiva. Resulta incoherente castigar economicamente ás comunidades veciñais por un despoboamento orixinado pola falla de políticas públicas de desenvolvemento rural.

O Anteproxecto de Lei inclúe no seu Artigo 4.n as s faixas de seguranza na rede de infraestruturas de prevención e defensa contra os lumes do territorio (tamén no art. 19.1.a), e o artigo 20 declara a utilidade pública e o interese social destas infraestruturas. Sen embargo, o Artigo 39.2 atribúe de forma exclusiva o custo económico e a execución material destas faixas ás persoas propietarias e ás Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (CMVMC) extremeiras.

Resulta contrario ao dereito administrativo clasificar un elemento como infraestrutura pública de interese xeral e despois converter o seu mantemento nunha carga económica exclusivamente privada sobre os propietarios e as comunidades de montes veciñais extremeiras. A xestión das faixas perimetrais e de interface urbano-forestal debe ser realizada pola Administración Competente e contar con financiamento público garantido e liñas de apoio directas ás comunidades xestoras.

SEGUNDA.— Inconstitucionalidade da expropiación forzosa e transferencia ao Banco de Terras (Artigo 52). (Desenvolvido na táboa do Bloque VI)

O Artigo 52 do Anteproxecto establece a posibilidade de aplicar a expropiación forzosa en favor do Banco de Terras de Galicia cando os custos acumulados da execución subsidiaria, non repercutibles por descoñecerse a identidade da persoa titular, iguallen ou superen o valor catastral da parcela; suposto que alcanza de cheo aos montes veciñais sen comunidade constituída ou pendentes de clasificación. Esta medida é manifestamente inconstitucional cando se pretende aplicar sobre Montes Veciñais en Man Común.

Sendo o monte veciñal por mandato constitucional e legal inalienable e inembargable (art. 132.1 CE, art. 2.1 da Lei 55/1980 e art. 2 da Lei 13/1989), a Administración pública non pode expropiar nin embargar terreos veciñais comunitarios por débedas de execución subsidiaria ou incumprimentos de limpeza. Esíxese a inclusión dunha cláusula de salvagarda e a exclusión expresa do monte veciñal do ámbito de aplicación do Artigo 52.

TERCEIRA.— Desproporción do réxime sancionador e imputación de gastos de extinción (Artigos 115 e 130). (Desenvolvida na táboa do Bloque VI)

Os Artigos 115 e 130 do Anteproxecto establecen sancións gravísimas e a posibilidade de repercutir os gastos de extinción dos lumes do territorio ás persoas propietarias por suposta 'inactividade' ou falta de xestión previa da biomasa.

Resulta un despropósito xurídico imputar os custos económicos do operativo público de extinción a quen é vítima directa dun incendio provocado, intencionado ou orixinado por causas externas alleas á súa vontade. Esta medida penaliza á propiedade sen ter en conta a autoría do delito forestal nin os esforzos de xestión real da comunidade de montes.

CUARTA.- Dereito á participación cidadá e audiencia previa das CMVMC (Desenvolvido nos Bloques III e IV):

A elaboración dos instrumentos de planificación preventiva e a delimitación de faixas require o trámite preceptivo de información pública no DOG e o informe da asemblea de comuneiros (Art. 105.a CE e Lei 39/2015), baixo vicio de nulidade de pleno dereito.

QUINTA.- Reorientación da investigación e transparencia a través do Observatorio Galego (Desenvolvido na táboa do Bloque VI):

Diagnosticar as causas estruturais dos lumes do territorio e publicar datos abertos xeorreferenciados en lugar de manter un enfoque puramente punitivo.

III. EMENDA TRANSVERSAL SOBRE PARTICIPACIÓN CIDADÁ, TRANSPARENCIA E DEREITOS DEMOCRÁTICOS DAS COMUNIDADES DE MONTES VECIÑAIS EN MAN COMÚN

Obxecto da emenda: Inclusión dun principio xeral e preceptivo de participación pública e audiencia das Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (CMVMC) aplicable a toda a planificación, ordenación e zonificación preventiva da Lei (PLIFOGA e o seu plan anual, Zonas de Alto Risco - ZAR, Zonas Estratéxicas de Xestión, Áreas de Actuación Singularizada e Plans Municipais de Prevención).

«Garantía de participación cidadá, audiencia das CMVMC e protección dos dereitos democráticos.

Co fin de non vulnerar os dereitos democráticos de participación, transparencia e audiencia previa recoñecidos no artigo 105.a da Constitución Española, no artigo 133 da Lei 39/2015, do procedemento administrativo común, e na Lei 1/2016 de transparencia e bo goberno de Galicia, a elaboración, aprobación, modificación ou actualización de calquera instrumento de planificación, ordenación preventiva ou zonificación do territorio regulado nesta lei —incluídos o PLIFOGA e o seu plan anual, as Zonas de Alto Risco (ZAR), as Zonas Estratéxicas de Xestión, as Áreas de Actuación Singularizada e os Plans Municipais de Prevención— requirirá obrigatoriamente un trámite de información pública no Diario Oficial de Galicia (DOG) por un prazo non inferior a sesenta (60) días hábiles, así como a audiencia previa e o informe preceptivo das Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (CMVMC) afectadas. A omisión destes trámites supoñerá a nulidade de pleno dereito do instrumento correspondente por

causar indefensión e vulnerar os dereitos democráticos fundamentais da cidadanía e das comunidades veciñais.»

XUSTIFICACIÓN: A planificación e zonificación do territorio (PLIFOGA e a súa actualización anual, Zonas de Alto Risco - ZAR, Zonas Estratéxicas de Xestión, Áreas de Actuación Singularizada e Plans Municipais de Prevención) impón restricións de uso, cargas e obrigas directas sobre o monte comunitario e sobre o conxunto do territorio rural. A inclusión desta emenda e do principio transversal de participación pública e audiencia das Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (CMVMC) susténtase nos seguintes alicerces xurídicos e democráticos:

1. **Obriga constitucional de transparencia e participación cidadá (Art. 105.a CE, Lei 39/2015 e Lei 1/2016):** Subtraer estes instrumentos de planificación da información pública no Diario Oficial de Galicia (DOG) e da audiencia previa vulnera o dereito democrático fundamental da cidadanía e das comunidades veciñais a participar na elaboración das disposicións administrativas que as afectan (Artigo 105.a da Constitución Española, Artigo 133 da Lei 39/2015 e Lei 1/2016 de transparencia e bo goberno de Galicia).
2. **Motivación xurídica e advertencia de nulidade de pleno dereito (Art. 47.1.e da Lei 39/2015):** En dereito administrativo, a omisión do trámite preceptivo de información pública no DOG e de audiencia ás entidades afectadas constitúe un vicio determinante de **nulidade de pleno dereito** por xerar indefensión manifesta. Fixar este requisito no texto protexe a seguridade xurídica e advirte á Administración da invalidez dos plans aprobados de costas á sociedade.
3. **Titularidade, autonomía e informe preceptivo do monte comunitario (Art. 132.2 CE, art. 2.1 da Lei 55/1980 e Lei 13/1989):** O monte veciñal en man común non é propiedade privada individual nin de titularidade municipal (comunal), senón unha **propiedade colectiva de carácter xermánico**, xenuinamente comunitaria, indivisible, inalienable, imprescritible e inembargable. Calquera delimitación ou plan preventivo que recaia sobre o monte comunitario require imperativamente o **informe preceptivo e a audiencia previa da asemblea de comuneiras/os**, xestores lexítimos do territorio, garantindo que non se utilicen figuras de planificación para alterar ou invadir a autonomía da propiedade colectiva veciñal.

IV. ESTABLECEMENTO DO PRINCIPIO TRANSVERSAL DE FINANCIAMENTO, EXECUCIÓN PÚBLICA E PARTICIPACIÓN CIDADÁ NAS INFRAESTRUTURAS PREVENTIVAS DECLARADAS DE UTILIDADE PÚBLICA.

O presente anteproxecto de lei introduce ao longo do seu articulado diversas figuras destinadas á descontinuidade do combustible e á ordenación do territorio, tales como as faixas de protección (secundarias e estratéxicas), as liñas de control, os puntos de auga ou as paisaxes mosaico, prevendo para moitas delas a súa **declaración de utilidade pública ou interese social**.

Porén, considérase unha eiva estrutural do texto que dita declaración de utilidade pública se utilice maioritariamente para impor obrigas e restricións aos titulares dos montes, sen que vaia acompañada de

xeito recíproco polas correspondentes garantías financeiras, de execución e de gobernanza por parte da Administración. Por mor disto, formalízase esta Alegación Xenérica baseada nos seguintes principios:

1. Do principio de reciprocidade e financiamento público: Se unha infraestrutura preventiva —sexa unha faixa de protección, un cortalumes ou unha paisaxe mosaico— é declarada de utilidade pública, é porque o beneficio do seu deseño reverte no conxunto da sociedade (seguridade cidadá e protección ambiental). Resulta incoherente e inasumible desviar o custo económico e a execución destas áreas cara ás comunidades de montes ou propietarios particulares. Deben ser equiparadas e financiadas integramente polo erario público, tal e como se fai de forma histórica coas infraestruturas de seguridade como os puntos de auga ou as pistas forestais.
2. Da planificación participativa e o dereito de audiencia: A delimitación e proxección sobre o mapa destas infraestruturas non pode responder a un modelo centralizado de "despacho". Para que estas redes sexan viables e respectuosas coa propiedade, o texto debe fixar con carácter transversal que calquera planificación territorial requirirá un proceso de participación pública e o correspondente trámite de audiencia previa ás persoas propietarias e ás comunidades de montes afectadas.

Solicítase que se introduza no Título correspondente ás Disposicións Xerais ou ás Infraestruturas Preventivas, **un artigo novo** con rango de Disposición Común coa seguinte redacción:

“Artigo X (Novo). Disposición común sobre as infraestruturas preventivas e de defensa. Todas aquelas faixas de protección, áreas de paisaxe mosaico, liñas de control ou espazos análogos que sexan declarados de utilidade pública ou interese social no marco desta lei, terán a consideración de infraestruturas estruturais de loita contra os lumes do territorio.

O seu deseño, proxección e delimitación requirirá obrigatoriamente un proceso previo de participación pública e o trámite de audiencia ás persoas propietarias e ás comunidades de montes veciñais afectadas. Así mesmo, a súa execución e mantemento serán financiados integramente polas administracións públicas competentes, sen que se poida repercutir custo algún sobre os titulares dos terreos.”

V. ACHEGAS XERAIS DE TERMINOLOXÍA E CONCEPTOS

Con carácter xeral e transversal a todo o articulado do Anteproxecto de Lei, propónse a seguinte adecuación terminolóxica:

Substitución terminolóxica xeral: Substituír en todo o texto do articulado a expresión «incendios forestais» pola expresión «**lumes do territorio**», e substituír «terreos agroforestais» por «**montes e terreos agrogandeiros**».

Xustificación técnica: Da lectura íntegra do Anteproxecto despréndese que o que realmente arde na realidade galega é o conxunto do territorio rural. Xa que logo, cómpre adecuar o texto legal aos conceptos reais. As terras que máis padecen a vaga de lumes son os montes, polo que a denominación legal expresa do «monte» debe figurar con total claridade no articulado.

VI. TÁBOA DE EMENDAS CONCRETAS AO ARTICULADO

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBXECTIVO
Artigo 2 (Principios)	Art. 2.a: Xestión forestal activa do medio forestal e rural. Art. 2.c: Potenciar os servizos ecosistémicos dos espazos naturais.	1. Substituír a redacción do Art 2.a) Xestión integral, orientada a promover unha xestión do territorio activa do monte, das terras agrogandeiras e do rural, integrando capacidades de prevención e extinción 2. Engadir Art. 2.a-bis: «Camiñar cara un monte multifuncional, sustentable coa implicación dos seus titulares na súa posta en valor.» 3. Modificar o Art. 2.c) Sustentabilidade do territorio, dirixido a asegurar a conservación do territorio, protexer a biodiversidade, potenciar e valorizar os servizos ecosistémicos dos montes e dos espazos naturais, e preservar a calidade da paisaxe, así como contribuír ao desenvolvemento rural no marco das estratexias nacionais e internacionais.	O monte multifuncional e xestionado polos seus titulares padece menos lumes. Recoñécese que os montes veciñais e particulares xeran servizos ecosistémicos fundamentais.
Artigo 4 (Definicións)	Non define o monte, o monte veciñal nin o abandono. Define de xeito xenérico edificacións e faixas.	1. En 4.d, engadir definición de Edificación Abandonada : «Presumirase abandonada a edificación sen uso nin subministracións activas nos dous últimos anos. A proba de edificación abandonada corresponderalle ao concello». 2. Engadir definicións explícitas de: Monte Veciñal en Man Común é un ben indivisible, inalienable, imprescritible e inembargable, suxeito a un réxime de propiedade veciñal colectiva de carácter xermánico. Baixo este réxime, a titularidade dominical (a propiedade plena) e o aproveitamento do monte corresponden, sen asignación de cotas, ao conxunto das/os veciñas/os con casa aberta e residencia habitual na entidade de poboación á que tradicionalmente estivese adscrito o seu aproveitamento, e que veñan exercendo, segundo os usos e costumes, calquera actividade relacionada con estes. Así mesmo, son bens exentos de contribucións territoriais e de cotas empresariais da Seguridade Social. Monte particular: Monte público: 3. Engadir a seguinte definición de Especies Pirófitas e de Alta Inflamabilidade : especies vexetais que pola súa composición química, baixa humidade foliar estival e carga de biomasa facilitan unha rápida inflamación e propagación do lume. Decláranse explicitamente nesta categoría as especies do xénero Eucalyptus spp., Acacia spp. e as masas de piñerais sen xestión silvícola. 4. Engadir definición de Abandono e Inactividade : Considerarase que un monte ou parcela se atopa en situación de abandono ou inactividade cando presente unha ausencia manifesta de uso e mantemento, ou unha carencia prolongada de tarefas de conservación silvícola, agrícola ou gandeira. Non obstante, non constituirán en ningún caso situación de abandono, inactividade nin exceso de vexetación os procesos de rexeneración natural, a rexeneración de frondosas, os pasteiros, as turbeiras, nin calquera dos hábitats recollidos no Anexo I da Directiva 92/43/CEE. 5. Incluír definición de faixas de seguranza primarias, secundarias e terciarias: – Faixas de seguranza primarias: Situadas arredor das infraestruturas de transportes e comunicacións (autoestradas, autovías, estradas e vías férreas) e das	Garantir a seguridade xurídica. Defínese o abandono de edificacións (carga da proba no concello) e protéxese o monte veciñal en man común. Evítase a criminalización da vexetación autóctona e hábitats protexidos.

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBOXETIVO
		instalacións enerxéticas e de telecomunicacións (liñas eléctricas de media e alta tensión, parques eólicos e solares, subestacións, gasodutos e estacións de telecomunicación). – Faixas de seguranza secundarias: De ámbito municipal, destinadas á protección dos núcleos de poboación e das edificacións destinadas ás persoas (cunha distancia xeral de 50 metros), así como de instalacións industriais, agropecuarias, gasolinas e campamentos. – Faixas de seguranza terciarias: Localizadas en terreos agroforestais e montes, arredor das pistas principais, camiños forestais, cortalumes, áreas cortalumes e áreas recreativas de uso público	
Artigo 5 (Obrigas e prohibicións xerais)	Impón colaboración universal vaga e prevé repercutir custos pola difusión de informacións falsas.	1. No Art. 5.2, eliminar a obriga universal de adoptar medidas de prevención a persoas non titulares. 2. Eliminar o punto 5.5 completo (sancións por difusión de informacións).	Resulta de imposible cumprimento esixir medidas de prevención a quen non é titular. Evítase o efecto desincentivador onde a cidadanía evite avisar de conatos por medo a sancións.
Artigo 6 (Competencias da Xunta)	Atribucións xerais de xestión preventiva.	Engadir un novo punto: Artigo 6.1.I-bis: Elaborar unha normativa específica de prevención e defensa contra lumes aplicable ás edificacións de uso residencial construídas sen licenza municipal en terreos de monte. Esta regulación establecerá o réxime de penalización correspondente e determinará a obriga exclusiva dos seus propietarios de sufragar as faixas de xestión da biomasa ou calquera infraestrutura de autoprotección, resultando estes responsables directos das consecuencias patrimoniais e danos derivados do incumprimento destas medidas en caso de incendio.	Asumir a responsabilidade pública e orzamentaria en faixas. Regular o risco xerado por vivendas irregulares.
Artigos 7, 10, 11, 12 e 13 (Planificación e PLIFOGA)	Prazos curtos (20 días), falta de participación das CMVMC e actualizacións sen consulta pública.	1. Modificación do Art 7.3.a, para incluír a participación obrigatoria das CMVMC do concello: a) A elaboración, aprobación e actualización do Plan municipal de prevención e defensa contra os lumes forestais, coa participación obrigatoria e preceptiva das Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (CMVMC) e das súas mancomunidades no termo municipal, de conformidade co previsto nesta lei ou normativa que a desenvolva. 2. En 7.3.e), substituír a palabra “autorizar” por “outorgar licenza”. No art. 74.2 suprimese a autorización municipal das áreas recreativas; polo que o art. 7.3.e) queda sen obxecto. 3. Engadir Art. 10.2.f-bis) coa seguinte redacción: Apertura dunha liña de axudas anuais para por en valor os montes veciñais de xeito multifuncional e sustentable. 4. No Art. 11.4, ampliar a consulta pública do PLIFOGA de 20 a 60 días hábiles no DOG. 5. No Art. 12.2, modificar co seguinte texto: 2. O plan incluír a programación das medidas e accións para cada un dos aspectos relacionados, incluído o soporte cartográfico, así como o seu orzamento, o plan financeiro e os indicadores da súa execución e resultado. A avaliación publicarase anualmente en formato aberto, con carácter previo a calquera actualización do plan. 6. No Art. 13.1, modificar engadindo someter a actualización anual do plan a consulta pública e informe do Consello Forestal: 1. O PLIFOGA actualizarase cunha periodicidade anual, mediante un anexo que terá a natureza de plan anual para os efectos do establecido na Lei 43/2003, do 21	Garantir a transparencia, a participación democrática da sociedade civil e das comunidades de montes na planificación preventiva do territorio. Evitar a inxerencias da administración local na capacidade de decisión das CMVMC. O concello outorgará licenza de obra aplicando a normativa urbanística vixente.

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBXECTIVO
		de novembro, de montes, prevalencendo os contidos do anexo no dito período. A actualización anual someterase a consulta pública e debate no Consello Forestal de Galicia 7. Eliminar o Art. 13.5 8. O Art., 13.2-a) queda redactado: a) Unha análise territorial e estatística da problemática que poida existir na Comunidade Autónoma, cunha epígrafe específica para os lumes orixinados por infraestruturas das faixas primarias que acaban afectando ao monte.	
Artigo 14 (Revisión do PLIFOGA)	Exclúe a información pública nas modificacións e delimitacións de ZAR.	1. No Art. 14.2, establecer a obrigatoriedade de que as modificacións do PLIFOGA se debatan no Consello Forestal e se sometan a información pública, o artigo queda redactado: 2. <i>Cando as circunstancias sobrevidas requiran a adaptación de determinacións concretas do plan, poderá procederse á súa modificación puntual. Esta modificación será debidamente debatida no Consello Forestal de Galicia e sometida obrigatoriamente a información pública no Diario Oficial de Galicia (DOG) por un prazo mínimo de 60 días hábiles</i> 2. No Art. 14.3, engadir ao final a obriga de someter a delimitación de ZAR, Zonas Estratéxicas e Áreas Singularizadas a 60 días de información pública no DOG e informe da CMVMC afectada, coa seguinte redacción: A delimitación das zonas de alto risco, das zonas estratéxicas de xestión e das áreas de actuación singularizada, e as súas modificacións, someteranse a información pública de (60) días hábiles no DOG, e audiencia das persoas titulares afectadas. Nos montes veciñais requirirase informe da comunidade. Suprímese, no último parágrafo do art. 14.3, o inciso «sen necesidade de sometemento a información pública».	A delimitación de zonas de risco afecta directamente aos dereitos de propiedade e xestión do monte, polo que require informe e participación da comunidade.
Artigo 15 (Servizo público e Seaga)	Modelo organizativo xenérico.	1. Substituír o texto do Art. 15.1 polo seguinte: A prestación do servizo público de prevención, xestión e extinción de lumes do territorio realizárase mediante a creación dun Corpo de Bombeiras e Bombeiros Rurais e do Territorio, público, profesional e exclusivo, acollido ao réxime de funcionariedade pública e dotado da consideración de axentes da autoridade no exercicio das súas funcións. 2. Substituír o texto do Art. 15.2 polo seguinte: “A empresa pública Servizos Agrarios Galegos, S.A. (Seaga) adaptará a súa actividade e cometidos para executar as seguintes funcións no marco do Sistema Público de Prevención e Defensa contra os Lumes do Territorio: a) Xestión cautelar dos montes veciñais en man común: A xestión provisional e cautelar daqueles montes veciñais nos que non estean constituídas as correspondentes comunidades de montes ou carezan de órganos de representación e xestión operativos. b) Execución de medidas públicas de prevención: O desenvolvemento e execución das medidas, obras e mantemento de infraestruturas públicas orientadas á prevención e defensa contra os lumes do territorio. c) Posta en valor do monte en concorrencia competitiva: A facultade de optar, en réxime de libre concorrencia competitiva, á realización de traballos de xestión silvícola, posta en valor e restauración do territorio promovidos polas comunidades de montes veciñais en man común, por persoas propietarias particulares e polas entidades locais.”	Profesionalizar a extinción e dotar a Seaga dunha función pública útil de apoio á prevención e xestión de montes sen estrutura. Aínda que algúns dos cometidos que se inclúen no Art. 15.2 poidan figurar no obxecto social estatutario da empresa pública Seaga, a súa inclusión directa no articulado da presente Lei responde á necesidade imperativa de dotalos de rango legal e mandato público vinculante, garantindo a seguridade xurídica e a transparencia administrativa.
Artigo 19	Modelo de loita conta os lumes que se centra na	Modificación do Art 19.1.a) que queda redactado da seguinte maneira: “1. A rede de infraestruturas e equipamentos de	Xestionar a biomasa, arranxar as pistas e ter prestos os puntos

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBXECTIVO
Rede de infraestruturas e equipamentos da loita contra os incendios forestais	xestión da biomasa e na extinción, continuísta e non eficiente	loita contra os lumes do territorio comprende todos os medios vinculados á defensa contra os lumes do territorio, como son: a) Os sistemas preventivos, en particular incluíndo a posta en valor dos montes.”	de auga son medidas de prevención na loita contra os lumes, pero son insuficientes
Artigo 21 A planificación preventiva.		Modificación do Artigo 21.1, que queda como segue: 1. A planificación preventiva formará parte da ordenación do territorio e dos usos do solo, con carácter preferente sobre o conxunto de políticas territoriais, singularmente nos plans de ordenación territorial, agroforestais e medioambientais, de conformidade co disposto no artigo 48.5 da Lei 43/2003, do 21 de novembro, de montes	O texto orixinal trata a planificación preventiva só como instrumento sectorial preferente, sen recoñecer que a ordenación do territorio e dos usos das terras é en si mesma unha medida contra unha das causas estruturais dos lumes.
Artigos 24, 25 e 26 (ZAR e Zonas Estratéxicas)	Permite duplicar distancias de faixas sen compensación e carga custos ambiguos. A planificación e zonificación do territorio impón restricións de uso, cargas e obrigas directas sobre o monte comunitario e sobre o conxunto do territorio rural sen contar coa participación pública e audiencia previa	1. Modificación do Art. 24.3 engadindo ao final o mesmo texto proposto para o art. 14.3 2. Modificación do Art. 25.1 engadindo ao final o mesmo texto proposto para o art. 14.3 3. No Art. 25.4, establecer que o exceso de distancia sobre as xerais será executado e financiado pola Administración, compensando a perda de rendas. 4. Modificación do Art. 26.1 engadindo ao final o mesmo texto proposto para o art. 14.3 5. No Art. 26.2, eliminar cláusulas ambiguas que carguen custos de extensión aos titulares, quedando redactado da seguinte maneira: “2. As áreas de actuación singularizada son as zonas, rexións ou áreas xeográficas que requiren dun enfoque especial ou dunha estratexia diferenciada de xestión dos lumes do territorio. Estas zonas poden ser definidas pola súa xeografía, topografía, clima, tipo de vexetación, causalidade dos lumes, especial biodiversidade, densidade de poboación.”	Evitar a confiscación de rendas e a imposición de custos desproporcionados á propiedade sen indemnización. En dereito administrativo, a omisión do trámite preceptivo de información pública no DOG e de audiencia ás entidades afectadas constitúe un vicio determinante de nulidade de pleno dereito por xerar indefensión manifesta.
Artigos 27 e 28 (Plans de Distrito e Municipais)	Elaboración unilateral polas administracións.	No Art. 27.7 e no Art. 28.3 incluír a participación directa e vinculante das CMVMC, mancomunidades, organizacións agrarias e sindicais na elaboración dos plans de distrito e municipais. Art. 27.7 queda redactado do seguinte xeito: “7. A aprobación dos plans e a súa revisión efectuarase mediante orde da persoa titular da consellería competente en materia de prevención e defensa contra os lumes do territorio logo de terse realizado o trámite de información pública e da proposta motivada da persoa titular da dirección xeral competente en materia de prevención e defensa contra os lumes do territorio. Na elaboración deste plan, participarán as comunidades de montes, as mancomunidades, as organizacións de ámbito galego, as agrupacións de montes privados e as distintas organizacións de índole sindical, agrario e medioambiental. Esta orde publicarse no Diario Oficial de Galicia. O contido do plan estará dispoñible na páxina web da consellería competente nesta materia.	A planificación preventiva só é eficaz se conta co consenso e o coñecemento dos xestores directos do terreo.
Artigos 30 e 31 (Paisaxe en Mosaico e Cortalumes)	Enfoque limitado á rendibilidade económica inmediata.	1. No Art. 30.1 e Art. 30.5, priorizar o desenvolvemento multifuncional e sustentábel para frear a despoboación: Polo tanto substituír completamente a redacción do Art. 30.1 pola seguinte: “1. Apoiar o desenvolvemento multifuncional e sustentable do territorio rural como mecanismo para frear a despoboación e o abandono e a súa incidencia na concorrencia dos lumes do territorio.” O Art. 30.5 queda redactado como segue: “5. A consellería competente en materia agroforestal para a planificación e aplicación das medidas de xeración de discontinuidades na	Respectar a autonomía de xestión do monte veciñal e recoñecer que evitar lumes é en si mesmo unha rendibilidade social e económica. Hai outros aproveitamentos dos montes veciñais que poden actuar de paisaxe cortalumes (a posta en valor dos vestixios

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBOXECTIVO
		paisaxe terá en conta, en particular, as orientacións recollidas a este respecto nos plans preventivos de distrito, atendendo a un desenvolvemento multifuncional e sustentable” 2. Modificación do Art. 31.1 quedará redactado como segue: “1. O PLIFOGA ou a súa actualización anual poderán delimitar áreas acoutadas do territorio como paisaxes cortalumes, coa finalidade de crear discontinuidades estratéxicas de combustible e frear ou atenuar a propagación de lumes do territorio, mediante a implantación de actividades agrícolas, gandeiras, forestais e outros aproveitamentos máis idóneos para este fin.” 3. Modificación do Art. 31.6, no sentido de dar preferencia obrigatoria á colaboración voluntaria, e que o trazado de cortalumes en monte veciñal requirirá acordo da asemblea xeral da CMVMC. Polo que este artigo quedará redactado da seguinte maneira: “6. A planificación determinará as actuacións e traballos a realizar para o desenvolvemento e mantemento das paisaxes cortalumes, as vías de acceso e puntos de auga necesarios e os prazos de execución das medidas e as modalidades para a súa execución, dando preferencia obrigatoria á colaboración voluntaria coas persoas propietarias ou titulares de dereitos de aproveitamentos de terreos agroforestais afectados, mediante convenios, acordos, cesión temporal dos terreos á Administración, axudas ou subvencións. O trazado de cortalumes en monte veciñal requirirá acordo da comunidade e xustificación técnica pública, con prioridade de mosaicos produtivos.”	arqueolóxicos e dos bens etnopaisaxísticos)
Artigo 32 e Art. 32-bis (Novo) (Diversificación)	Límites xenéricos ás masas monocultivo. Fomento voluntario de paisaxes cortalumes e diversificación en masas forestais mediante incentivos.	1. No Art. 32.2, limitar as masas en couto redondo de eucalipto e piñeiro a un máximo de 25 hectáreas. O Art. 32.2 quedaría redactado: “As masas forestais das especies de eucaliptos e piñeiros, non poderán ter en couto redondo, unha superficie de máis de 25 has. No caso das especies invasoras, procederase á súa eliminación paulatina” 2. Crear Artigo 32-bis: “Planificación multifuncional e defensa natural contra os lumes. – En cada distrito forestal, contando sempre coa opinión e decisión das comunidades de montes, definiranse as superficies destinadas a usos agrogandeiros ou silvopastoris, así como as áreas arboradas de especies frondosas autóctonas (recollidas no anexo I da Lei 7/2012). Estas superficies non serán inferiores ás mínimas que se establezan regulamentariamente. – Para o cómputo das devanditas superficies mínimas, computaranse as faixas de seguranza. – Diseñárase un modelo de monte veciñal multifuncional e sustentable. – O cumprimento destas medidas financiarase con fondos públicos. – As faixas fitoepisódicas e cortalumes executaranse prioritariamente mediante a recuperación e plantación de frondosas autóctonas. Estas masas forestais terán a consideración de infraestruturas naturais de defensa contra os lumes e contarán con financiamento público prioritario.”	Frear a expansión de monocultivos de alta inflamabilidade e promover unha paisaxe resistente baseada en especies autóctonas. A planificación do monte ten que contar coa xente que vive no territorio.
Artigo 33 (Silvicultura preventiva)	Regula a silvicultura sen xerarquía clara de métodos.	Establecer a Xerarquía Ambiental Obrigatoria no control da biomasa: 1º Gandería extensiva e aproveitamento silvopastoril.	Protexer a bioloxía e microbioloxía do solo, evitando a esterilización térmica e a

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBXECTIVO
		2º Rozas mecánicas/manuais con trituración e mulching (acolchado), en capa delgada e sen acumulacións, para garantir a descontinuidade do combustible 3º Aproveitamento da biomasa por bloques, sen continuidade, mantendo refuxios para a fauna. 4º Queimas prescritas (carácter estritamente subsidiario e de último recurso). Nos breizais, queirogais, pasteiros, turbeiras e demais habitats naturais non arborados, as descontinuidades manteranse sen substitución da cuberta. Os concellos, co apoio da Consellería, porán servizos gratuitos de trituración a disposición das comunidades de montes.	perda de materia orgánica causada polo lume nas queimas prescritas. Manter a biodiversidade
Artigo 34 Actuacións en espazos protexidos,	A xestión do risco de lumes do territorio nos espazos naturais protexidos de Galicia, nomeadamente nas áreas integradas na Rede Natura 2000, é deseñada exclusivamente dende un enfoque estrito de planificación administrativa centralizada.	Modificar a redacción do Art. 34.2 que queda da seguinte maneira: “2. Por orde conxunta das consellerías competentes en materia de prevención de lumes do territorio e de patrimonio natural, poderán aprobarse pregos con condicións sectoriais ás que haberán de suxeitarse as actuacións, intervencións e obras de carácter preventivo en terreos incluídos en espazos naturais protexidos, sempre de acordo co disposto no Plan Director da Rede Natura 2000 de Galicia. A elaboración destes pregos contará coa participación dos titulares das terras e das organizacións representativas que actúen no territorio»	A experiencia acumulada demostrou que a prevención máis eficaz contra os grandes lumes non reside unicamente na imposición de restricións normativas ou en plans unilaterais, senón nun territorio vivo, ordenado, produtivo e, sobre todo, xestionado en corresponsabilidade cos seus habitantes.
Artigo 39 (Persoas responsables)	Carga os custos de faixas secundarias e servidumes sobre as CMVMC.	- Substituír o texto do Art. 39.1 polo seguinte: “1. Serán responsables da xestión da biomasa nas faixas de seguranza primarias reguladas no artigo 36.1 as administracións públicas e as entidades públicas ou privadas que teñan atribuída ou cedida a xestión das vías de comunicación ou das instalacións de produción, transporte e distribución de enerxía e de telecomunicacións, coas seguintes regras: - Nas faixas primarias correspondentes ás infraestruturas eléctricas, de telecomunicacións e de outros servizos públicos, a xestión da biomasa e o mantemento técnico das mesmas e das servidumes de paso corresponderán integramente, e con cargo ao seu propio orzamento, ás empresas titulares ou concesionarias destas infraestruturas. Queda prohibida a repercusión de calquera custo ás comunidades de montes ou persoas propietarias dos terreos sobre os que se asenta a servidume. - Corresponderá igualmente ás ditas empresas responsables, ao seu cargo, a retirada das especies arbóreas, logo de aviso á persoa propietaria á que pertenza a madeira e os demais produtos. As persoas responsables e as súas empresas contratistas responderán solidariamente dos danos causados por calquera incendio orixinado na faixa por incumprimento destas obrigas.” - Modificación do primeiro parágrafo do Art. 39.2, que queda redactado como segue: “2. Serán responsables da xestión da biomasa e da retirada de especies arbóreas das faixas de seguridade secundarias e terciarias as persoas físicas ou xurídicas, os grupos de persoas afectadas, as unións sen personalidade xurídica e as comunidades de montes veciñais en man común e os patrimonios independentes ou propietarias dos terreos ou do dereito de aproveitamento, sen prexuízo do disposto no artigo 37.3, no caso de novas edificacións e instalacións. As faixas de protección, ao ser declaradas infraestruturas de interese público, contarán co financiamento e execución pública subsidiaria cando se	Financiamento público de infraestruturas declaradas de interese público. As empresas eléctricas deben asumir o mantemento integral das súas liñas e dos riscos que xeran no monte.

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBXECTIVO
		sitúen en montes veciñais en man común, sen repercusión de custos á comunidade.”	
Artigo 40, 43 e 52 (Procedemento, Titularidade e Expropiación)	Prevé a expropiación forzosa do solo (Art. 52) por débedas de limpeza e investigacións de propiedade.	1. No Art. 40.3, xestionar faixas terciarias cada 3 anos. 2. No Art. 40.4, eliminar as referencias as multas. 3. No Art. 43.2 engadir ao final do punto 2 o seguinte texto: “A investigación só terá por obxecto identificar a persoa obrigada e non se aplicará aos montes veciñais en man común clasificados ou susceptibles de ser clasificados” 4. En 52, establecer a EXENCIÓN EXPRESA dos Montes Veciñais en Man Común da expropiación forzosa, blindando a súa inalienabilidade, inembargabilidade, indivisibilidade e imprescritibilidade (art. 132.1 CE, art. 2.1 da Lei 55/1980 e art. 2 da Lei 13/1989). Engadir un punto 4, co seguinte texto: “Este artigo non será de aplicación aos montes veciñais en man común clasificados, en trámite de clasificación ou susceptibles de selo, aínda que non estean rexistrados nin recuperados. Nos que carezan de comunidade de montes constituída conservarase como patrimonio da veciñanza do lugar, para que poida constituírse ou reconstituírse a comunidade e exercer a xestión.”	Garantir o cumprimento da Constitución e da Lei de Montes Veciñais. O monte veciñal é patrimonio inalienable da veciñanza e non pode ser expropiado por execucións subsidiarias. Garantir o cumprimento do artigo 132-2 da Constitución española e os artigos 2.1 de lei 55/1980 e os artigos 2 e 4.2 da lei 13/1989
Artigos 53, 55 e 57 (Sistema Público de Xestión)	Modelo de execución e alleamento de madeira.	1. Título proposto do artigo 53: Sistema público de xestión da biomasa nos terreos rústicos incluídos nas redes de faixas secundarias e terciarias da xestión da biomasa 2. Substituír o texto do Art 53.1, polo seguinte: “Seaga, como medio propio instrumental da Administración Autonómica, será o operador público principal da xestión da biomasa, das execucións subsidiarias e da silvicultura preventiva en todo o territorio. Esta actividade desenvolverase tanto a iniciativa da propia Administración como a demanda das persoas titulares particulares e das comunidades de montes veciñais en man común.” 3. No Art. 55.1.d (mobilización de terras) e nos arts. 46 e 61 (comiso e alleamento da madeira), excluír os montes veciñais en man común do comiso e alleamento non consentido de madeira, engadindo ao final dos apartados: “Quedan excluídos os montes veciñais en man común” 4. No Art. 57.2, esixir a publicación no portal de transparencia de calquera subcontratación de Seaga. Sustituir o texto do punto 2 polo seguinte texto “Seaga executará as actuacións con persoal e medios propios. No caso necesario de subcontratacións, estas serán publicadas no portal de transparencia”	Ao estaren declaradas as faixas de protección como infraestruturas de interese social e utilidade pública, corresponde á propia Administración Pública asumir o liderado institucional e operativo das tarefas de limpeza e silvicultura preventiva. Garantir a transparencia na xestión pública e protexérense os dereitos das comunidades sobre a madeira dos seus montes.
Artigo 54. Convenio de colaboración		Engadir, ao final do punto 2, o seguinte texto: Tamén poderán acollerse a este convenio os montes de particulares, os montes veciñais e as mancomunidades.	A posibilidade de que as comunidades de montes e os propietarios particulares se acollan directamente ao convenio público xustifícase para eliminar trabas burocráticas e evitar que a prevención quede bloqueada naqueles concellos que non se adhiran por falta de medios.
Artigo 65 (Queimas prescritas)	Permite queimas prescritas sen informe de solo nin consentimento expreso.	1. No Art. 65.1, requirir o consentimento expreso da persoa titular ou acordo da CMVMC e informe edafolóxico previo sobre o risco de degradación do solo, engadindo o seguinte texto ao final: “En todo caso , requirirase o consentimento expreso da persoa titular ou, nos montes veciñais, o acordo da xunta reitora representante da asemblea e informe edafolóxico previo sobre o risco de degradación do solo.”	Evitar danos irreparables na estrutura orgánica e na microbiota do solo forestal e respectar a propiedade do monte.

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBXECTIVO
		2. No Art. 65.4, reafirmar o carácter estritamente subsidiario das queimas prescritas, engadindo ao inicio do punto: "As queimas prescritas, como método estritamente subsidiario"	
Artigo 74- Uso das areas recreativas.		1. Modificar o Artigo 74.2 que queda redactado da seguinte maneira: "2. Cando o IRDI non sexa moi alto ou extremo, poderán prepararse alimentos nas áreas recreativas. Para iso, deberán cumprirse as condicións que se establecen a continuación:" 2. Eliminar o Art. 74.3.	No caso que non haxa risco alto ou extremo de lume ,os usuarios poderán preparar alimentos, cumprindo as condicións que marca este artigo.
Artigo 81, 82 (Uso do monte, Educación e Vixilancia)	Regulación de accesos, concienciación e vixilancia.	1. Engadir un novo apartado 81.3 (en relación coa nova disposición adicional sétima) para incluír obrigatoriamente no currículo de Primaria e ESO contidos sobre prevención, monte veciñal e servizos ecosistémicos, cos contidos teóricos e prácticos sobre: a) A xestión, ordenación e multifuncionalidade do territorio rural e os seus diversos usos sostibles . b) A propiedade xermánica e a realidade territorial e ambiental do monte veciñal en man común, recoñecendo a súa diversidade de habitats e espazos (espazos arborados, áreas rochosas, contornos costeiros, humedais, brañas, cursos de auga, matogueiras, pastizais e patrimonio etnográfico) c) A prevención dos lumes do territorio, a autoprotección e a cultura de seguridade no medio rural e natural. d) Os servizos ecosistémicos e beneficios ambientais proporcionados polo conxunto do territorio, abrangendo a vexetación, as masas forestais, os humedais, os recursos hídricos e o propio solo e terreo (regulación do ciclo hídrico, protección contra a erosión, recarga de acuíferos e conservación da biodiversidade e xeodiversidade) 3. Nos Art 82.2.b e 89.1, dotar dun seguro de accidentes e responsabilidade civil a cargo de Medio Rural para os voluntarios e comuneiros que colaboren na vixilancia e apoio. Quedando redactados do seguinte xeito: "82.2.b) A rede de vixilancia móbil, conformada polas patrullas de vixilancia das administracións competentes e a vixilancia voluntaria das comunidades de montes A consellería competente en materia de medio rural dotará a este persoal dun seguro que cubra os percances ou accidentes que poidan acontecer no desenvolvemento desta tarefa." "89.1. A colaboración de particulares e entidades sociais na vixilancia e detección de lumes do territorio canalizarase a través das agrupacións e asociacións veciñais, a través das comunidades de montes veciñais en man común ou dos grupos de voluntariado. A consellería competente en materia de medio rural dotará a todos eles dun seguro que cubra os percances e accidentes que poidan acontecer no desenvolvemento destas tarefas." 4. Engadir Art. 82.4 coa seguinte redacción: "Incluírase no rexistro público de datos sobre lumes a estatística detallada dos lumes orixinados por chispazos, rozamento, avarías, arcos eléctricos, fallas mecánicas ou falla de mantemento das infraestruturas de transporte, comunicación e enerxía —tales como liñas eléctricas, vías férreas, estradas e autovías, parques eólicos ou solares, gasodutos e estacións de telecomunicación—, indicando a empresa, entidade ou Administración titular, xestora ou concesionaria da	Crear unha verdadeira cultura preventiva desde a escola e protexer xuridicamente aos comuneiros que colaboran voluntariamente no coidado do monte. Cubrir con seguro de accidentes e de responsabilidade civil ás comunidades de montes e aos particulares que colaboran. A falla de mantemento, o estado deficiente e as avarías nas infraestruturas de enerxía, transporte e comunicacións son causas directas dos lumes que afectan gravemente ao territorio, ao medio natural e aos montes comunitarios. Por iso, é imprescindible que o rexistro público identifique con clareza a empresa, entidade ou Administración titular ou concesionaria da infraestrutura, así como a cuantificación exacta dos danos económicos e ambientais causados, para que as empresas e entidades responsables asuman integramente a súa responsabilidade polos lumes orixinados e pola reparación dos danos provocados, garantindo a transparencia pública destes datos a través do Observatorio Galego (artigo 96).

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBXECTIVO
		infraestrutura, a zona afectada e os danos económicos e ambientais causados, garantindo o acceso público a dita información a través dos visores e do sistema de datos abertos do Observatorio Galego regulado no artigo 96 desta lei.”	
Artigo 85 e 88 (Extinción e brigadas)	Inclusión de brigadas municipais en tarefas de extinción directa.	1. Modificar o Art. 85.2 que queda redactado do seguinte xeito: “Toda persoa que observase a existencia ou o comezo dun lume do territorio está obrigada a comunicalo aos servizos de prevención e defensa contra os lumes do territorio, ás forzas e corpos de seguridade do Estado ou aos servizos de protección civil da forma máis rápida posible.” 2. No 85.5.a establecer que as brigadas municipais e de CMVMC realizarán exclusivamente tarefas de prevención, loxística e apoio como coñecedores do terreo, reservando a extinción ao persoal profesional técnico. Este artigo queda redactado como segue: “a) As persoas que presten o seu servizo no Servizo de Extinción de Lumes do Territorio, as brigadas das entidades locais e as brigadas de comunidades de montes veciñais en man común. As brigadas das entidades locais e das comunidades de montes desenvolverán exclusivamente tarefas de prevención, orientación sobre o terreo polo seu profundo coñecemento do territorio e apoio loxístico ao persoal profesional de extinción, sen asumir labores directas de ataque ao lume.” 3. . No Art. 88, eliminar a obriga de colaborar na extinción dos lumes a particulares sen formación.	Garantir a seguridade operativa do persoal e evitar riscos para a vida de persoas non cualificadas. A extinción do lume ten que ser levada adiante por persoal cualificado
Artigo 90, 92, 93 e 97 (Restauración e Fomento)	Carácter potestativo da restauración e falta de restricións a usos agresivos post-lume. Limitación de actividades de agricultura e o pastoreo	1. O Art. 90.2 modificárase para establecer que a Administración «executará» (carácter imperativo) a rehabilitación urxente dos solos e terreos queimados en coordinación e de acordo coas Comunidade de montes veciñais afectadas e cos lexítimos propietarios dos terreos afectados. 2. No Art. 92 engadir ao final: “Non obstante, poderá autorizarse dentro de ese prazo o cambio de actividade forestal a agrícola, pastos ou sistemas pastorís, cando o promova a comunidade de montes veciñais ou persoa propietaria e estea previsto no plan de paisaxe en mosaico ou de paisaxe cortalumes, no plan de distrito ou no instrumento de ordenación ou xestión do monte, en superficies non arboradas, logo de informe técnico sobre erosión e rexeneración. Resolverase no prazo de tres meses” 3. No 93.3, engadir ao final do punto o seguinte texto: “Ou cando o pastoreo estea previsto como técnica de xestión do monte nun plan de paisaxe en mosaico ou silvopastoril, ou no instrumento de ordenación ou xestión do montes, coa carga gandeira e as súas zonas de exclusión fixadas no informe técnico.” 4. Crear o Artigo 94-bis: “Artigo 94-bis. Prohibición de instalacións enerxéticas, extractivas e industriais en terreos afectados por lumes. 1. Prohíbese a instalación, autorización ou tramitación de proxectos de parques eólicos, plantas fotovoltaicas, estacións de bombeo hidroeléctrico, liñas de evacuación, subestacións enerxéticas, actividades extractivas ou mineiras, así como as súas repotenciacións ou ampliacións, nos montes e terreos forestais ou do territorio que resultasen afectados por un incendio, durante un período	Evitar a especulación enerxética sobre solos queimados e acelerar a recuperación ambiental do monte destruído polo lume. Parece paradoxico limitar a agricultura e o pastoreo, cando estas actividades crean mosaicos resilientes. As actividades de parques eólicos, instalacións fotovoltaicas, actividades extractivas ou repotenciacións son actividades moi agresivas para un terreo que sufriu un lume.

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBXECTIVO
		mínimo de cinco (5) anos contados desde a extinción do lume. 2. Durante o devandito prazo, non se poderá outorgar ningunha licenza, concesión, autorización ambiental ou aprobación urbanística ou territorial que implique o cambio de uso do solo ou a ocupación do terreo queimado para calquera das actividades e infraestruturas sinaladas no apartado anterior. 3. Esta prohibición entenderase sen prexuízo da aplicación de prazos de protección maiores ou de prohibicións de cambio de uso de ámbito superior recollidas na lexislación estatal ou autonómica de montes e patrimonio natural.” 5. Modificar o Art. 97.a, que queda redactado: “a) Fomento da xestión dun monte multifuncional, de cara a xeración de discontinuidades no territorio que contribúan a facer o territorio rural máis resistente fronte aos lumes do territorio.” 6. Modificar o Art. 97.c, que queda redactado: “c) Fomento da diversificación das masas forestais así como da silvicultura preventiva, e moratoria indefinida para as plantacións de eucaliptos”	
Artigo 96 Investigación dos lumes do territorio	Inexistencia dun sistema público e aberto de datos sobre causas e xestión. O texto do Anteproxecto de lei aborda o problema dos lumes do territorio dende un enfoque predominantemente punitivo e de orde pública, centrando gran parte do seu esforzo normativo na investigación penal (UIFO, Fiscalía), no réxime sancionador e na penalización económica ou repercusión de custos ás persoas titulares do monte (Artigo 130).	No Art. 96 modificar título: «Observatorio Galego de Xestión do Territorio e Incidencia de Lumes do Territorio» Nova redacción do Art 96 1. Créase o Observatorio Galego de Xestión do Territorio e Incidencia de Lumes do Territorio como o organismo público e colexiado encargado da recollida, dixitalización, análise, investigación e diagnose técnica, científica e socioambiental das causas estruturais dos lumes no territorio galego. 2. Corresponderá ao Observatorio a investigación e análise das causas profundas dos lumes —incluídos o abandono do rural, a falta de xestión do Mosaico Territorial, a proliferación de especies de alta inflamabilidade, a afección do cambio climático e o estado ou falla de mantemento das infraestruturas enerxéticas, de transporte e comunicacións—, co fin de orientar as políticas públicas e corrixir os instrumentos de planificación preventiva. 3. Todos os datos, informes, estatísticas detalladas (incluídos os lumes orixinados por liñas eléctricas, vías férreas ou estradas, coa identificación das empresas ou entidades responsables e a valoración dos danos), así como a cartografía dixital xerada polo Observatorio, serán de acceso público, gratuito e aberto a través do Portal de Transparencia e de visores GIS xeorreferenciados. 4. O Observatorio será o organismo técnico competente encargado de emitir os informes, peritaxes e diagnoses correspondentes requiridos pola Fiscalía Delegada de Medio Ambiente e polos órganos xudiciais, garantindo que as dilixencias e procedementos penais ou administrativos contén coa análise técnica obxectiva sobre as causas reais do lume, o comportamento do territorio e a afección de infraestruturas enerxéticas e de transporte. 5. Os resultados e conclusións das diagnoses elaboradas polo Observatorio integraranse de xeito vinculante na revisión e actualización do PLIFOGA, dos Plans Preventivos de Distrito e dos Plans Municipais, servindo de base para o fomento da xestión pública e comunitaria do territorio e superando calquera enfoque puramente punitivo sobre a propiedade do monte.	Garantir a transparencia absoluta e dispoñer de diagnósticos reais baseados na ciencia para orientar as políticas de prevención. <i>O Observatorio Galego ten a responsabilidade central de realizar a diagnose técnica das causas estruturais dos lumes e de subministrar os informes oficiais periciais á Fiscalía Delegada de Medio Ambiente e aos tribunais. Con isto evitase que as investigacións xudiciais dependan unicamente de informes policiais ou administrativos con enfoque punitivo que poidan culpar de xeito automático á propiedade ou ás Comunidades de Montes</i> <i>Esta medida garante que as investigacións xudiciais e penais estean fundamentadas en probas científicas, obxectivas e transparentes (incluídos os fallos de mantemento en liñas eléctricas ou vías de transporte), evitando que se faga descansar a responsabilidade dos lumes sobre as Comunidades de Montes ou os titulares dos terreos e asegurando que os órganos de xustiza dispoñan da información real sobre o comportamento e causas do incendio.</i>

ARTIGO AFECTADO	SÍNTESE DO ANTEPROXECTO	PROPOSTA DE EMENDA / REDACCIÓN ALTERNATIVA	FUNDAMENTACIÓN E OBXECTIVO
		6. A composición, estrutura organizativa e funcionamento do Observatorio desenvolveranse mediante regulamento, garantindo a participación directa e representada das Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (CMVMC), das organizacións do sector agroforestal e de entidades científicas e ambientais.»	
Artigo 130 (Repercusión de gastos de extinción)	Permite repercutir os gastos de extinción ás CMVMC e propietarios por suposta «inactividade».	ELIMINACIÓN ÍNTEGRA DO ARTIGO 130.	Incoherencia xurídica e perversión do sistema. O artigo castiga á vítima do incendio (que xa sofre a perda do seu patrimonio) imputándolle os custos do dispositivo público de extinción con criterios totalmente arbitrarios.

VII. PROPOSTA DE NOVAS DISPOSICIÓNS ADICIONAIS E DERRADEIRAS

Disposición Adicional Terceira. Moratoria xeral e ilimitada do eucalipto

1. Co obxectivo de reducir a vulnerabilidade do territorio e a propagación de grandes lumes do territorio, manterase de xeito indefinido a prohibición de novas repoboacións e reforestacións con especies do xénero *Eucalyptus* spp. no conxunto da Comunidade Autónoma de Galicia.
2. A prohibición afectará a calquera cambio de uso ou substitución de masas de frondosas autóctonas, coníferas ou pastizais, así como ás reforestacións tras cortas finais, as cales deben orientarse cara á diversificación con especies autóctonas e a forestación con estas de terras agrarias.

Disposición Adicional Cuarta. Informe anual de diagnose e impacto auditable

A Consellería competente en materia de prevención e defensa contra os lumes do territorio publicará cunha periodicidade anual un Informe Auditable de Diagnóstico e Impacto que inclúa a cuantificación real dos danos patrimoniais, económicos e ambientais producidos polos lumes, a eficacia dos orzamentos executados e a avaliación dos servizos ecosistémicos afectados, garantindo o pleno acceso público á cidadanía e ás entidades xestoras do monte. O informe incluírá series homoxéneas de polo menos 20 anos e a avaliación **ex-post** a 5 e 10 anos das actuacións financiadas con fondos públicos; remitirase ao Parlamento de Galicia e ao Consello de Contas e será requisito previo para a revisión do PLIFOGA.

Disposición Adicional Quinta. Plan de soterramento progresivo das liñas eléctricas en terreo agroforestal

1. Todas as novas liñas eléctricas de distribución e transporte que discorran por terreos agroforestais ou zonas de alto risco de lumes (ZAR) deberán executarse obrigatoriamente de xeito soterrado, salvo imposibilidade técnica debidamente motivada.
2. A Xunta de Galicia aprobará no prazo de dous anos un Plan de Soterramento Progresivo das liñas aéreas existentes de competencia autonómica en zonas de alto risco de incendio forestal, con cargo ás empresas distribuidoras e transportistas de enerxía, e instará á Administración xeral do Estado a adoptar medidas equivalentes nas liñas de competencia estatal.
3. A servidume subterránea someterase ao convenio de servidume previsto na disposición adicional sexta e non se financiará con axudas públicas a fondo perdido.

Disposición Adicional Sexta. Convenios obrigatorios de servidume

1. As persoas responsables previstas no Artigo 39.1 (empresas titulares de liñas e infraestruturas) subscribirán, no prazo dun ano, coas persoas propietarias e comunidades de montes afectadas un convenio que fixe o calendario, os métodos, o destino da madeira, a reparación de danos e a contraprestación económica.
2. Os convenios serán públicos. De non haber acordo, a Consellería fixará as condicións por resolución motivada logo de oír ás partes.
3. O convenio poderá encomendar os traballos á propia comunidade de montes ou entidades do ámbito territorial afectado, con cargo á empresa responsable e a prezos non inferiores aos de mercado.

Disposición Adicional Séptima. Adaptación dos currículos escolares na ensinanza obrigatoria

No prazo máximo de dous anos desde a entrada en vigor desta lei, a Xunta de Galicia adaptará os decretos que regulan os currículos da Educación Primaria e da Educación Secundaria Obrigatoria (ESO) na Comunidade Autónoma de Galicia para incorporar os contidos de cultura territorial, xestión do monte veciñal en man común, servizos ecosistémicos integrais e prevención dos lumes do territorio regulados no Artigo 81.3, dando conta ao Parlamento de Galicia do seu cumprimento.

VIII. PETITORIO FORMAL E BLOQUE DE ASINATURA.

Por todo o exposto, a Organización Galega de Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (ORGACMM) e a Comunidade de Montes abaixo asinante **SOLICITAN FORMALMENTE:**

1. Que se teña por presentado este escrito de ACHEGAS E EMENDAS AO ARTICULADO do Anteproxecto de Lei de loita contra os incendios forestais de Galicia.
2. Que se admitan a trámite a totalidade das propostas de modificación, modificacións de redacción e novas disposicións adicionais recollidas neste escrito.
3. Que se convoque de xeito urxente a xuntanza solicitada coa Directora Xeral de Planificación e Ordenación Forestal e co Director Xeral de Defensa do Monte para debater e negociar este paquete de emendas antes da aprobación do texto no Consello da Xunta.
4. Que se proceda á retroacción do procedemento administrativo para a apertura do trámite formal de información pública no Diario Oficial de Galicia (DOG) e a votación do informe preceptivo no Consello Forestal de Galicia.

17 de Outubro de 2026

Asinado: Generosa Gey Piñeiro

Presidenta da Organización Galega de Comunidades de Montes Veciñais en Man Común (ORGACMM)